

První kapitola je věnována zkoumání množství času, který děti stráví při různých aktivitách, a dopadu na utváření kognitivních a nekognitivních schopností. K danému účelu byla využita data z longitudinálního šetření, zahrnujícího Etiopii, Indii a Vietnam. Vytvořením modelu produkční funkce utváření schopností dětí, kde strávený čas při různých aktivitách představuje vstupní proměnnou, bylo zjištěno, že děti zapojené do pracovních činností (placené i neplacené) vykazují zhoršení kognitivních i nekognitivních schopností. Výsledky naznačují nepřímý vedlejší vliv dětské práce na rozvoj schopností v důsledku snížení počtu hodin věnovaných studiu.

V druhé kapitole byl na základě longitudinálního šetření z Etiopie prozkoumán vliv omezených zdrojů rodičů na rozdíly mezi dětmi. Z důvodu možné endogenity spojené s měřením nadání je vytvořena míra lidského kapitálu při narození, která by měla být očištěna od vlivu prenatálních investic. Ve snaze snížit zkreslení odhadu v důsledku nepozorovaných specifických odlišností jednotlivých rodin byl využit fixed-effect model. Bylo zjištěno, že rodiče prohlubují nerovnost vzdělání, jelikož děti bez dědičných nemocí jsou častěji přijímány k předškolní docházce, zapsány k základnímu vzdělání a vykazují vyšší výdaje na vzdělání. V kontrastu s výdaji na vzdělání jsou výdaje na zdraví, které jsou alokovány kompenzačně.

Třetí kapitola zkoumá kauzální vliv exogenních změn rodinné politiky v Etiopii na posílení ženských práv a vynakládání zdrojů na zdraví dětí. Posílení ženských práv je formálně považováno za nepozorovanou latentní proměnnou založenou na velkém množství faktorů souvisejících se samostatností a pravomocemi žen. S využitím rozdílů v čase a regionálních rozdílů v implementaci práva bylo zjištěno, že změny v rodinné politice umožňují ženám získávat vyšší vzdělání, více rozhodovat a zlepšovat schopnost asertivně přistupovat k rodinnému plánování a bránit se proti domácímu násilí. Dále byl zjištěn pozitivní vliv rostoucích rozhodovacích pravomocí žen na investice do zdraví a výdaje na výživu dětí. V protikladu k tradičnímu unitárnímu modelu domácnosti předkládaná zjištění naznačují, že „distribuční faktory“, které neovlivňují individuální preference, mohou ovlivnit výsledky jednotlivců a zvýšit roli heterogenity uvnitř domácnosti. Výsledky lze považovat za robustní, byla provedena řada ověření validity a specifikace modelů.